

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M. V.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 25.9.2014, č. j. MSK 112770/2014,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 23.10.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25.9.2014, č. j. MSK 112770/2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, č. j. MMFM 92743/2014 ze dne 24.7.2014, ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce uvedl, že dobrovolně podstoupil dechovou zkoušku. Ta byla provedena dle zákona a byla platná, tudíž nebyl vůbec důvod, aby byl policisty vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu a tudíž nemělo dojít k takovéto výzvě. Zdůraznil, že se doznal k tomu, že před jízdou pil alkohol, rovněž souhlasil s naměřenými hodnotami a nijak je nerozporoval. Výzva k lékařskému vyšetření tedy nebyla důvodná. Policisté jej mohli vyzvat ke čtvrtému měření, aby došlo k potvrzení naměřené hodnoty při třetím měření. Pokud by se tak stalo, tak by žalobce toto čtvrté měření dobrovolně absolvoval a nic by proti němu nenamítal. Bohužel se tak nestalo, ale nikoli jeho vinou. Žalobce namítal, že jej policisté nevyzvali k podrobení se lékařskému vyšetření v souladu s právní úpravou. Policisté jej měli poučit o následcích odmítnutí se odběru biologického materiálu a jejich výzva měla být kvalifikovaná tak, jak stanoví právní úprava. Ani toto ze strany policistů nebylo splněno. Žalobce má za dostatečně prokázané, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a že v jeho důsledku došlo ke zkrácení jeho práv. Vzhledem k tomu, že vadami je zatíženo také předcházející rozhodnutí, navrhl žalobce, aby zrušeno bylo i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. K námitce žalobce, že výzva k lékařskému vyšetření nebyla důvodná, žalovaný uvedl, že v daném případě nebylo dechovou zkouškou prokázáno, že žalobce je pod vlivem alkoholu. Výsledky jednotlivých – celkem tří – měření byly natolik kolísající, že nebylo možné bez důvodných pochybností konstatovat, že žalobci byl v krvi zjištěn alkohol, respektive určit jeho množství. Namítá-li žalobce, že ho policisté měli vyzvat k dalšímu měření, pak takový postup nebyl na místě, neboť i kdyby např. výsledky třetího a čtvrtého měření vyhovovaly podmínkám metodického postupu Českého metrologického institutu, byly by zpochybněny předchozími měřeními, která vykazala značně rozdílné hodnoty. Vyzývat žalobce k dalšímu měření dechovým analyzátozem tedy bylo nadbytečné. Doznání žalobce by pak samo o sobě k prokázání přestupku nepostačovalo. Policisté proto postupovali zcela správně, jestliže v dané situaci – kdy ani na základě výsledků tří měření dechovým analyzátozem nebylo možné prokázat hladinu alkoholu v krvi žalobce – žalobce vyzvali k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu. Žalovanému je známo, že policisté takto postupují i na základě vnitřního pokynu policie. Nešlo tedy v žádném případě o výzvu bezdůvodnou či šikanózní, neboť na základě jednotlivých výsledků provedených měření zde existovalo důvodné podezření, že žalobce řídil vozidlo pod vlivem alkoholu. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 151/2011-77. Žalobce nespecifikuje, v čem by výzva měla být v nesouladu s právní úpravou. Žalovanému není ani zřejmé, co žalobce míní „kvalifikovanou“ výzvou. Skutečnost, že o následcích odmítnutí výzvy byl žalobce poučen, byla prokázána výpověďmi svědků (zejména svědka J. V., který výzvu činil), ale i kdyby se tak nestalo, má žalovaný za to, že žalobce jako držitel řidičského oprávnění má znát své povinnosti, které pro něj vyplývají ze zákona o silničním provozu, tedy i povinnost podrobit se vyšetření na zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, a to na výzvu osob v zákoně uvedených (§ 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu), přičemž nesplnění této povinnosti je přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.

Žalovaný nad rámec žalobních námitek poukázal na to, že dřívější obhajoba žalobce, že výzva vůbec nebyla učiněna a že nevěděl, pro jaký přestupek je policisty

oznamován, respektive byl překvapen obsahem oznámení o zahájení řízení, byla vyvrácena obsahem oznámení přestupku sepsaného na místě silniční kontroly, kde je výslovně uvedeno mimo jiné: „následný odběr žilní krve nebo moči odmítl, porušil ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., tím se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1d) zákona č. 361/2000 Sb.“. Toto oznámení žalobce bez jakéhokoli vyjádření podepsal.

Krajský soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s postupem dle § 51 odst. 1 s.ř.s. vyslovili souhlas.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů § 75 odst. 2.s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud předně konstatuje, že žalobce podal žalobu dne 23.10.2014 včas, neboť rozhodnutí žalovaného mu bylo doručeno 25.9.2014.

Ze správních spisů Magistrátu města Frýdku-Místku a žalovaného zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 23.5.2014 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 23.5.2014 v 17:30 hod. ve Frýdku-Místku na ulici 28. října byl řidiči motorového vozidla BMW, RZ X naměřen alkohol v dechu. První měření vykazalo v 17:35 hod. 0,58 promile, druhé měření 17:40 hod. 0,15 promile a třetí měření v 17:46 hod. 0,53 promile alkoholu v dechu. V osobě řidiče byl zjištěn žalobce. Jeho totožnost byla prokázána občanským průkazem. Následný odběr žilní krve nebo moči řidič odmítl, porušil tak § 5 odst. 1f) zákona č. 361/2000 Sb. a tím se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. Řidič dále u sebe neměl řidičský průkaz. Žalobce žádné vyjádření nepodal, oznámení podepsal. Z přiloženého vytištěného výsledku orientační dechové zkoušky provedené přístrojem Dräger dne 23.5.2014 obsahující i naměřené údaje vyplývá, že 23.5.2014 v 17:35 hod. byla zjištěna dechovou zkouškou hladina alkoholu ve výši 0,58 promile, v 17:40 hod. 0,15 promile a třetí zkouškou v 17:46 hod. 0,53 promile. Z úředního záznamu policisty J. V. vyplývá, že dne 23.5.2014 vykonával dopravně bezpečnostní akci zaměřenou na řidiče motorových vozidel pod vlivem alkoholu a jiných návykových látek společně s prap. P. B. V době okolo 17:30 hod. stáli na ulici 28. října ve Frýdku-Místku, poblíž domova důchodců, kde zastavovali motorová vozidla. V 17:30 hod. kolega B. zastavil protijedoucí vozidlo BMW M 550D, RZ X, které jelo ze směru od ulice Palackého směrem na ulici 28. října ve Frýdku-Místku. Po výzvě k předložení dokladů potřebných k provozu a řízení motorového vozidla řidič policistovi B. předložil veškeré potřebné doklady kromě řidičského průkazu. Policistou V. byl vyzván k provedení odborného měření na přístroji Dräger ke zjištění alkoholu v dechu. Odborné měření bylo pozitivní na přítomnost alkoholu v dechu. První měření v 17:35 hod vykazalo 0,58 promile alkoholu v dechu, druhé měření v 17:40 hod. 0,15 promile alkoholu v dechu a třetí měření 17:46 hod. 0,53 promile alkoholu v dechu. Následně policista J.V. vyzval řidiče – žalobce na lékařské vyšetření v nemocnici Frýdek-Místek k odběru žilní krve nebo moči. Toto vyšetření však

žalobce odmítl, na místě uvedl, že v odpoledních hodinách dne 23.5.2014 požil alkohol, a to konkrétně pivo. Dále se k věci nevyjadřoval. Bylo s ním sepsáno oznámení přestupku, v této listině se nevyjádřil a formulář vlastnoručně podepsal. Součástí spisu je ověřovací list č. 7001-OL-D1258-13 ze dne 20.12.2013 měřidla Dräger Alcotest 7510 Standard s dobou platnosti ověření 20.12.2014 a evidenční karta řidiče. Z oznámení o zahájení přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 9.7.2014, které bylo žalobci doručeno 16.6.2014 bylo zjištěno, že žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. d), § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jichž se měl dopustit tím, že dne 23.5.2014 v 17:30 hod. na ulici 28. října ve Frýdku-Místku řídil motorové vozidlo BMX RZ X a přes výzvu policisty se odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, ačkoli takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Dále při řízení u sebe neměl řidičský průkaz. Tímto jednáním porušil povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f), § 6 odst. 8 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci bylo dáno poučení dle § 37 odst. 4, § 33 odst. 1, 2, § 59 správního řádu a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a dále byl poučen dle § 36 odst. 3 správního řádu. U ústního jednání 9.7.2014 po sdělení obvinění z přestupků, poučení, po seznámení se s předmětem řízení a po provedení důkazů listinami obsaženými ve spisovém materiálu – oznámením o přestupku ze dne 23.5.2014, úředním záznamem policisty, záznamem o dechových zkouškách, ověřovacím listem, evidenční kartou řidiče, které byly provedeny v souladu s § 53 správního řádu, žalobce uvedl, že skutečně jel autem toho dne, neměl u sebe řidičský průkaz. Nesouhlasil s obviněním, že na místě odmítl podstoupit lékařské vyšetření – odběr krve. Uvedl, že dechové zkoušce se na výzvu podrobil, zkouška prokázala přítomnost alkoholu v dechu, s ohledem na tuto skutečnost má za to, že neměl být vůbec policistou vyzván k lékařskému vyšetření. Uvedl, že má za to, že jej policista kvalifikovaně nevyzval. Na otázku, jak byl policistou vyzván k lékařskému vyšetření uvedl, že situace proběhla tak: „pane V., teď jste nadýchal, my to sepíšeme, odstavte si vozidlo a můžete jít“. Nepamatuje si, že by mu policisté říkali něco ohledně dechových zkoušek. V závěru ústního jednání bylo zaprotokolováno, že žalobce byl seznámen s podklady pro rozhodnutí a nenavrhoval doplnění dokazování. K dalšímu ústnímu jednání na 22.7.2014 správní orgán předvolal jako svědky policisty nstržm. J.V. a prap. P. B. Ústní jednání dne 22.7.2014 proběhlo za přítomnosti žalobce. Správní orgán provedl důkaz výslechy svědků J. V. a P. B. a důkaz shodnými listinami jako u předchozího ústního jednání. Svědek prap. P. B. kromě jiného uvedl, že žalobce neměl u sebe řidičský průkaz, prokázal se občanským průkazem. Byl vyzván k podrobení se měření na přístroji Dräger, měření bylo pozitivní. Za pět minut bylo provedeno další odborné měření. Jelikož mezi prvním a druhým měřením byl rozdíl 10%, bylo provedeno třetí měření. Po třetím měření byl řidič poučen o odběru biologického materiálu v souladu s § 16 zákona č. 379/2005 Sb. Konkrétně byl poučen o podrobení se lékařskému vyšetření, k tomu byl vyzván kolegou svědka J. V. Lékařské vyšetření bylo řidičem odmítnuto. Policisté pak sepsali oznámení o přestupku a žalobce poučili a další jízda mu byla zakázána. Svědek J. V. uvedl, že dne 23.5.2014 prováděl dopravně bezpečnostní akci zaměřenou na řidiče pod vlivem alkoholu a drog. S kolegou měli pevné stanoviště ve Frýdku-Místku poblíž průmyslové školy. Okolo 17:30 hod. zastavili předmětné vozidlo, které řídil žalobce. Kolega svědka vyzval řidiče k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla. Řidičský průkaz řidič nepředložil a uvedl, že jej nemá. Následně jej svědek vyzval k podrobení se dechové zkoušce, s čímž žalobce souhlasil a nebránil se tomu. První měření dopadlo pozitivně, výsledek měření byl 0,58

promile alkoholu v dechu. Druhé měření vykazovalo nízkou hodnotu 0,15 promile, vzhledem k tomu, že rozdíl mezi měřeními byl větší jak 10%, bylo provedeno třetí měření, které vykazalo 0,53 promile alkoholu. Jelikož zde byl opět rozdíl větší jak 10% mezi druhou a třetí dechovou zkouškou, byl řidič vozidla vyzván k odběru žilní krve nebo moči v nemocnici ve Frýdku-Místku. Výzva zněla takto: řidiči vyzýváme Vás k odběru žilní krve v nemocnici Frýdek-Místek. Žalobce to odmítl a bylo s ním sepsáno oznámení přestupku. U ústního jednání žalobce setrval na své námitce, že žádná výzva k podrobení se odběru krve učiněna nebyla, žalobce byl seznámen opětovně se spisovým materiálem, s podklady pro rozhodnutí, žádné další důkazy nenavrhoval. Správní orgán konstatoval, že dokazování a shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí je ukončeno a bude vydáno rozhodnutí. Dne 24.7.2014 Magistrát města Frýdku-Místku vydal rozhodnutí č. j. MMFM 92743/2014, kterým žalobce uznal vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d), § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jichž se dopustil tím, že dne 23.5.2014 v 17:30 hod. na ulici 28. října ve Frýdku-Místku řídil motorové vozidlo BMW, RZ X a přes výzvu policisty se odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, ačkoli takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Dále při řízení u sebe neměl řidičský průkaz. Tímto jednáním porušil povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f), § 6 odst. 8 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a byla mu uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Byla mu dále uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč a správní orgán rozhodl o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, v němž namítal, že ze strany policistů nebyla učiněna řádná výzva k lékařskému vyšetření a jako obviněný nebyl poučen o následcích odmítnutí. Navíc policista nebyl oprávněn takovou výzvu učinit, protože pro to nebyl žádný důvod, neboť zde existovaly platné výsledky dechové zkoušky.

O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 25.9.2014, č. j. MSK 112770/2014. Odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f), g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou než alkoholem.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítl se podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou

látkou. Z § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odst. 1 pod vlivem alkoholu, dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření.

Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 5 As 24/2009-65 uvedl, že ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve spojení s § 16 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, již striktně neváže povinnost řidiče podrobit se lékařskému vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem, na pozitivní výsledek předchozí dechové zkoušky. Rozhodující podle této právní úpravy je výzva policisty nebo strážníka obecní policie k podstoupení lékařskému vyšetření. Taková výzva ovšem může být opodstatněná pouze v případě, kdy na základě orientační dechové zkoušky či na základě jiných indicií vznikne důvodné podezření, že kontrolovaná osoba řídí vozidlo pod vlivem alkoholu. Neuposlechnutím opodstatněné výzvy se řidič dopouští přestupku, konec citace. Po stránce skutkové není ve věci sporu o tom, že žalobce byl dne 23.5.2014 kontrolován hlídkou policie, přičemž během této kontroly se podrobil vyšetření analyzátozem alkoholu v dechu, zda není ovlivněn alkoholem. Důvodné podezření, že žalobce řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, bylo dáno pozitivními výsledky dechové zkoušky provedené analyzátozem alkoholu v dechu Dräger Alcotest 7510, jehož funkčnost byla doložena platným ověřovacím listem, přičemž prvním měřením byla zjištěna hodnota 0,58 promile, druhým měřením 0,15 promile a třetím měřením 0,53 promile. Vzhledem k tomu, že tolerance mezi výsledky jednotlivých měření byla větší než 10%, nebylo možné uznat výsledek dechové zkoušky pro správní řízení, a to právě pro nesplnění podmínky tolerance mezi výsledky jednotlivých měření, která nesmí být větší než 10%. Jestliže naměřená hodnota současně byla vyšší než nula, což nasvědčovalo výskytu určitého množství alkoholu v organismu žalobce, pak výsledky orientační dechové zkoušky zcela důvodně vznesly pochybnosti o tom, zdali žalobce před řízením motorového vozidla nepožil alkoholické nápoje a nebyl při řízení vozidla pod jeho vlivem. Proto bylo potřeba pozitivní výsledky potvrdit provedením odborného lékařského vyšetření. S ohledem na shora uvedené není proto důvodná námitka žalobce, že výzva k lékařskému vyšetření nebyla důvodná s argumentací, že se policistům doznal k tomu, že před jízdou pil alkohol a že naměřené hodnoty nijak nerozporoval. Soud tedy uzavírá, že výzva policisty k podrobení se vyšetření byla zcela oprávněná a policisté postupovali v souladu se zákonem. Skutečnost, že výzva policisty byla učiněna v souladu s ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu k podrobení se vyšetření na zjištění, zda žalobce není ovlivněn alkoholem, bylo prokázáno oznámením přestupku s nímž korespondují výpovědi svědků policistů P. B. a J.V., který rovněž žalobce poučil o následcích odmítnutí se podrobit odběru biologického materiálu, jak vyplývá z jeho výpovědi, kdy na výslovný dotaz žalobce, co se stane pokud se odmítne podrobit lékařskému vyšetření, mu bylo policistou sděleno, že s ním

bude sepsán přestupek o odmítnutí se lékařskému vyšetření a věc bude postoupena správnímu orgánu, na což žalobce reagoval sdělením, že do nemocnice nepojede a následně s ním bylo sepsáno oznámení přestupku, které vlastnoručně podepsal. Krajský soud dospěl k závěru, že naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, jímž byl žalobce uznán vinným, bylo ve správním řízení jednoznačně prokázáno, práva žalobce ve správním řízení nikterak zkrácena nebyla.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské nám. č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.4.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně